

1.neděle postní

℟

1. ČTENÍ Gn 9, 8-15

Boží smlouva s Noemem zachráněným od potopy.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Toto řekl Bůh Noemovi i jeho synům: „Uzavírám smlouvu s vámi i s vašimi potomky, a se všemi živými tvory u vás s ptáky, s veškerou krotkou i divokou zvěří země, se vším, co vyšlo z archy, se všemi živočichy země. Uzavírám s vámi smlouvu: Nic, co má tělo, nebude už zahubeno vodou potopy, už nepřijde potopa, aby zpusťovala zemi.“

Bůh dodal: „Toto je znamení smlouvy, které zřizuj i mezi sebou a vámi i mezi každým tvorem u vás na budoucí pokolení: Kladu do mraků svou duhu a ta bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. Když nakupím nad zemí mraky a v mračích se objeví duha, vzpomenu si na svoji smlouvu, která je mezi mnou a vámi a mezi každým živým tvorem, který má tělo. Voda už nevzroste k potopě, aby zahubila každé tělo.

Žl 25 (24), 4-5ab. 6+7bc. 8-9 Odp.: srv. 10

Odp.: Všechno tvé jednání, Hospodine, je láska a věrnost pro ty, kdo plní tvou smlouvu.

Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách. Ved' mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.

Odp.

Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování, na své milosrdenství, které trvá věčně. Pamatuj na mě ve svém milosrdenství pro svou dobrotivost, Hospodine!

Odp.

Hospodin je dobrý a dokonalý, proto ukazuje hříšníkům cestu. Pokorné vede k správnému jednání, pokorné učí své cestě.

Odp.

1.neděle postní

Starší školní děti a mládež

Jméno:

Napiš, jaký důležitý symbol (slovo) spojuje první a druhé čtení této neděle, co tento symbol vyjadřuje a jak souvisí s úryvkem z evangelia.

2. ČTENÍ 1 Petr 3, 18-22

Voda, která tehdy byla předobrazem křtu, i vám nyní přináší spásu.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Milovaní!

Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla, ale podle ducha dostal nový život. V tom duchu šel a přinesl zprávu duším uvězněným. Oni kdysi nechtěli poslechnout, když Bůh v Noemově době shovívavě vyčkával, zatímco se stavěla archa. Jen několik osob, celkem osm, se v ní zachránilo skrze vodu.

Voda, která (tehdy byla) předobrazem křtu, i vám nyní přináší spásu. Ne že by (křest) smýval špínu z těla, ale vyprošuje nám, aby bylo čisté naše svědomí, a působí to zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

On se odebral do nebe, je po Boží pravici a jsou mu podřízeni andělé, mocnosti i síly.

EVANGELIUM Mk 1, 12-15

Byl pokoušen od satana, a andělé mu sloužili.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili.

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu.“

2.neděle postní

1. ČTENÍ Gn 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18

Oběť našeho praotce Abraháma.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“

Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář a narovnal dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“

(Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť **nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.**“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle - za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna.

Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „**Při sobě samém přísahám - praví Hospodin - že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.**“

Žl 116 (115), 10+15. 16-17. 18-19 Odp.: 9

Odp.: Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

Měl jsem důvěru, i když jsem si řekl: „Jsem tak sklíčen!“ Drahocenná je v Hospodinových očích smrt jeho zbožných.

Odp.

Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice, rozvázal jsi moje pouta. Přinesu ti oběť díky, Hospodine, a budu vzývat tvé jméno.

Odp.

Splním své sliby Hospodinu před veškerým jeho lidem v nádvořích domu Hospodinova, uprostřed tebe, Jeruzaléme!

Odp.

∕

2.neděle postní

Starší školní děti a mládež

Jméno:

Napiš, co jsi tento týden v rámci postu obětoval Bohu.

2. ČTENÍ Řím 8, 31b-34

Bůh neušetřil vlastního Syna.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři!

Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

EVANGELIUM Mk 9, 2-10

To je můj milovaný Syn.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbledl - žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem.

Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení.

Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše.

Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

3.neděle postní

1. ČTENÍ Ex 20, 1-17

Zákon byl dán skrze Mojžíše.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Bůh vyhlásil všechna tato prikázání: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. **Nebudeš mít jiné bohy mimo mě.**

Neuděláš si modlu, totiž žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit.

Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý. Stihám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale **prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají mé příkazy.**

Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. Pamatuj na den sobotní, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha.

Nebudeš dělat žádnou práci, ani ty, ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvůj dobytek, ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin dni sobotnímu požehnal a oddělil ho jako svatý.

Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Nezabiješ. Nezcizoložíš. Nepokradeš. Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu.

Nebudeš dychtit po domu svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, ani po jeho otroku, ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Žl 19 (18), 8. 9. 10. 11 Odp.: Jan 6, 68b

⌘

3.neděle postní

Starší školní děti a mládež

Jméno:

Napiš, v čem se tento týden projevilo, že Bůh je pro tebe důležitější než všechno ostatní.

2. ČTENÍ 1 Kor 1, 22-25

Kážeme Krista ukřižovaného, židy to uráží, ale pro ty, kdo jsou povolání, je to Boží moudrost.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.
Bratři!

Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povolání, ať jsou to židé nebo pohané, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. **Nebot' „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé.**

EVANGELIUM Jan 2, 13-25

Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárny, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovce a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mě stravuje.“

Židé mu však namítli: „Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?“

Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.“

Tu židé řekli: „Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?“

On však to řekl o chrámu svého těla. Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl. Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnoho jich uvěřilo v jeho jméno, když viděli znamení, která konal. Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože znal všechny a nepotřeboval, aby mu někdo něco o lidech vykládal. Sám totiž věděl, co je v člověku.

4.neděle postní

1. ČTENÍ 2 Kron 36, 14-16. 19-23

Vyhnanstvím a vysvobozením lidu ukázal Hospodin svůj hněv i milosrdenství.

Čtení z druhé knihy Kronik.

Všechna knížata, kněží i lid se dopustili mnoha nevěrností. Napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvrnili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal k nim bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jeho slovy a tupili jeho proroky, až se vznítil Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku. Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce vydali napospas ohni a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči. Sloužili jemu a jeho synům jako otroci až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, dokud by země nedostala náhradu za nezachovávané soboty. Po všechny dny zpustošení odpočívala, až se naplnilo sedmdesát let.

V prvním roce perského krále Kýra vzbudil Hospodin ducha Kýra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, a on dal prohlásit - i písemně - po celém svém království: Tak praví Kýros, perský král: Všechna království země mi dal Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin, jeho Bůh, s ním: Ať jde do Jeruzaléma!

Žl 137 (136), 1-2. 3. 4-5. 6

Odp.: Vyslyš nás, Pane a, vysvobod' nás!

U babylónských řek, tam jsme sedali a plakali, když jsme vzpomínali na Sión. Na vrby toho kraje jsme zavěsili své citery. **Odp.**

Neboť tam od nás žádali písně ti, kdo nás odvěkli, kdo nás sužovali, od nás žádali, abychom se radovali: „Zpívejte nám ze siónských písní!“ **Odp.**

Jak bychom mohli zpívat Hospodinovu píseň v cizí zemi? Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme, ať mi zchromne pravice! **Odp.**

Ať se mi přilepí jazyk k patru, když na tebe nevzpomenu, když nedám přednost Jeruzalému před každou svou radostí. **Odp.**

∕

4.neděle postní

Starší školní děti a mládež

Jméno:

„Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Pokud důvěřuješ tomuto příslibu z evangelia, napiš jak se to projevuje ve tvém jednání.

2. ČTENÍ Ef 2, 4-10

Byli jsme mrtví pro své hříchy. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři!

Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě. **Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni.** Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to pro Krista Ježíše.

Té záchrany docházíte z Boží dobroty skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to Boží dar! Dostáváte ho ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. **Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.**

EVANGELIUM Jan 3, 14-21

Bůh poslal Syna, aby skrze něho byl svět spasen.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl Nikodémovi:

„Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný.

Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. **Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.**“

5.neděle postní

℟

1. ČTENÍ Jer 31, 31-34

S jednám novou smlouvu a na hřích už nevzpomenu

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Hle, blíží se dni - praví Hospodin - kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu:

ne jako byla smlouva, kterou jsem sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich pánem - praví Hospodin. Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech - praví Hospodin:

Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jim Bohem a oni budou mým lidem!

Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: „Poznej Hospodina!“ Neboť mě poznají všichni od nejmenšího do největšího - praví Hospodin. Jejich nepravosti jim odpustím a na jejich hřích už nevzpomenu.

Žl 51 (50), 3-4. 12-13. 14-15 Odp.: 12a

Odp.: Stvoř mi čisté srdce, Bože!

Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, pro své velké slitování zahlad' mou nepravost. Úplně ze mě smyj mou vinu a očist mě od mého hříchu.

Odp.

Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti. Neodvrhuj mě od své tváře a neodnímej mi svého svatého ducha.

Odp.

Vrat' mi radost ze své ochrany a posilni mou velkodušnost. Bezbožné budu učit tvým cestám a hříšníci se budou obracet k tobě.

Odp.

5.neděle postní

Starší školní děti a mládež

Jméno:

Slož vlastní modlitbu jako báseň nebo píseň na téma „Stvoř mi čisté srdce, Bože“ na způsob žalmu.

2. ČTENÍ Žid 5, 7-9

Naučil se svým utrpením poslušnosti, a stal se příčinou věčné spásy.

Čtení z listu Židům.

Bratři!

Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. Ačkoli to byl Syn, naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokonal své dílo, stal se příčinou věčné spásy pro ty, kteří ho poslouchají.

EVANGELIUM Jan 12, 20-33

Jestliže pšeničné zrno padne do země a zemře, přinese hojný užitek.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl:

„Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou. Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobod' mě od té hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav své jméno!“

Tu se ozval hlas z nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ Lidé, kteří tam stáli a uslyšeli to, říkali, že zahřmělo. Jiní říkali: „To k němu promluvil anděl.“ Ježíš jim na to řekl: „Ten hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní nastává soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vypuzen. A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny (lidi) k sobě.“ Těmi slovy chtěl naznačit, jakou smrtí zemře.

6.neděle postní - Květná neděle

1. ČTENÍ Iz 50, 4-7

Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou, ale vím, že nebudu zahanben.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Pán, Hospodin, mi dal jazyk učedníka, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem.

Každého rána mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníků. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět.

Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou.

Pán, Hospodin, mi však pomáhá, nebudu tedy potupen. Proto dávám ztvdnout své tváři v křemen a vím, že nebudu zahanben.

Žl 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 Odp.: 2a

Odp.: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Posmívají se mi všichni, kdo mě vidí, šklebí rty, pokyvují hlavou: „Spoléhal na Hospodina, ať ho vysvobodí, ať ho zachrání, má-li ho rád!“ **Odp.**

Obklíčuje mě smečka psů, tlupa zlosynů mě svírá. Probodli mi ruce i nohy, spočítat mohu všechny své kosti. **Odp.**

Dělí se o můj oděv, losují o můj šat. Ty však, Hospodine, nestůj daleko, má sílo, pospěš mi na pomoc! **Odp.**

Budu vyprávět svým bratřím o tvém jménu, uprostřed shromáždění budu tě chválit. „Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho, slavte ho, všichni z Jakubova potomstva.“ **Odp.**

2. ČTENÍ Flp 2, 6-11

Ponížil se, proto ho také Bůh povýšil.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipánům.

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Navenek byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.

Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Postní úkoly – liturgický cyklus B. © Katechetické středisko Arcibiskupství pražského.

6.neděle postní - Květná neděle

Starší školní děti a mládež

Jméno:

Napiš, co jsi tento týden udělal pro to, aby sis uvědomil, že Kristus zemřel i kvůli tvým chybám a hříchům, a jak ses připravil na oslavu jeho vzkříšení.

Dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.

Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. Ježíš jim řekl: „Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: 'Budu bít pastýře, a ovce se rozprchnou.' Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“

Petr mu na to řekl: „I kdyby se všichni pohoršili, já ne!“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, že ty dnes této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

Ale on ještě rozhodněji tvrdil: „I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapřu tě!“ Stejně tak mluvili všichni.

Pak se ho zmocnila hrůza a úzkost.

Přišli k venkovskému dvorci zvanému Getsemany. Ježíš řekl učedníkům: „Posed'te tady, až se pomodlím.“ A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“

Trochu poodešel, padl na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne co já chci, ale co ty chceš.“;

Potom se vrátil a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „Šimone, spíš? To jsi nemohl ani jednu hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

A zas odešel a modlil se stejnými slovy. Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči, takže nevěděli, co by mu odpověděli.

Přišel potřetí a řekl jim: „Jen spěte a odpočívajte dál! - Už dost! Přišla ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, je tady můj zrádce.“

Chopte se ho a obezřetně ho odved'te.

Když ještě mluvil, tu se objevil Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním celý houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží, učitelé Zákona a starší. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho se chopte a obezřetně ho odved'te!“

A když (Jidáš) přišel, hned přistoupil k Ježíšovi a řekl „Mistře!“ a políbil ho. Oni pak vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. Jeden z okolostojících však vytasil meč, udeřil veleknězova služebníka a utál mu ucho.

Ježíš jim řekl: „Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Býval jsem den co den u vás v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. Ale musely se splnit výroky Písma.“ Tu ho všichni opustili a utekli.

Jeden jinoch šel za ním, měl pouze lněné plátno přehozené přes holé tělo. I toho se chtěli zmocnit, ale on jim nechal to plátno v rukou a utekl nahý.

Ty jsi Mesiáš, syn Požehnaného?

Ježíše odvedli k veleknězi. Tam se shromáždili všichni velekněží, starší a učitelé Zákona. Petr šel zpovzdálí za ním až dovnitř do veleknězova dvora; sedl si mezi služebníky k ohni a ohříval se.

Velekněží a celá velerada hledali nějaké svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenacházeli. Mnozí sice proti němu lživě vypovídali, ale jejich výpovědi nebyly shodné. Někteří pak vystoupili a lživě proti němu vypovídali: „My jsme ho

slyšeli, jak říkal: Já zbořím tento chrám, udělaný rukama, a ve třech dnech vystavím jiný, rukama neudělaný!“ Ale ani v této věci nebylo jejich svědectví shodné.

Tu povstal velekněz, (postavil se) doprostřed a zeptal se Ježíše: „Nic neodpovídáš na to, co tito lidé proti tobě vypovídají?“ On však mlčel a vůbec nic neodpověděl. Velekněz se ho znovu zeptal: „Ty jsi Mesiáš, syn Požehnaného?“

Ježíš odpověděl: „Já jsem. A uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.“

Tu roztrhl velekněz své roucho a prohlásil: „Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?“ Oni všichni prohlásili, že je hoden smrti.

Někteří začali na něho plivat, zahalovali mu tvář, tloukli ho pěstmi a říkali mu: „Ukaž, že jsi prorok!“ Také služebníci se do něho pustili a bili ho.

Neznám toho člověka, o kterém mluvíte.

Petr byl dole na dvoře a přišla tam také jedna z veleknězových služek. Když uviděla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla: „Ty jsi také byl s tím nazaretským Ježíšem!“ Ale on to zapřel: „Nevím ani nerozumím, co povídáš.“ Pak šel ven k prostranství u brány. A kohout zakokrhál.

Ta služka tam Petra uviděla a hned zase začala říkat lidem, kteří tam stáli: „To je jeden z nich.“ Ale on opět zapíral.

Za chvílku zase řekli Petrovi ti, kteří tam stáli: „Opravdu, patříš k nim, vždyť jsi přece Galileje!“

On se však začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka, o kterém mluvíte!“ A hned zakokrhál kohout po druhé. Tu si Petr vzpomněl, jak mu Ježíš řekl: „Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A propukl v pláč.

Chcete, abych vám propustil židovského krále?

Hned zrána velekněží se staršími a učiteli Zákona, to je celá velerada, vynesli rozhodnutí, dali Ježíše v poutech odvést a vydali ho Pilátovi.

Pilát se ho otázel: „Ty jsi židovský král?“

On mu odpověděl: „Ano, já jsem!“ Velekněží proti němu přednesli mnoho žalob.

Pilát se ho znovu zeptal: „Nic neodpovídáš? Hleď, co všechno na tebe žalují!“ Ježíš však už vůbec nic neodpověděl, až se Pilát divil.

O svátcích jim (vladař) propouštěval vězně, o kterého požádali. Právě byl ve vězení jistý Barabáš ještě s jinými vzbouřenci, protože se při vzpouře dopustili vraždy. Lid přišel nahoru a začal Piláta prosit o to, co pro ně vždycky dělával. Pilát jim na to řekl: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“ Věděl totiž, že ho velekněží vydali z nenávisti. Velekněží však poštvali lid, ať jim raději propustí Barabáše.

Pilát se jich znovu zeptal: „Co tedy mám udělat s tím, kterému říkáte židovský král?“

Oni začali křičet: „Ukřižuj ho!“

Pilát jim namítl: „Ale co udělal špatného?“ Oni však křičeli ještě víc: „Ukřižuj ho!“

Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše. Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

Upletli trnovou korunu a nasadili mu ji.

Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy, a svolali celou četou. Oblékli mu rudý plášť, upletli trnovou korunu a nasadili mu ji. Pak ho začali pozdravovat. „Buď zdrav,

židovský králi!“ Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali na kolena a holdovali mu.

Když se mu dost naposmívali, svlékli mu rudý plášť, oblékli mu zase jeho šaty a vyvedli ho, aby ho ukřižovali.

Přivedli ho na místo, kterému se říká Golgota.

Jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole a šel kolem - otce Alexandrova a Rufova - přinutili, aby nesl jeho kříž. Přivedli ho na místo, kterému se říká Golgota, což znamená v překladu Lebka.

Byl počítán mezi zločince.

Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít. Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali. Jeho provinění hlásal nápis: „Židovský král“. Zároveň s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici. Tak se splnil výrok Písma: „Byl počítán mezi zločince.“

Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže.

Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali: „Hleďme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět! Zachraň sám sebe a sestup z kříže!“ Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!“ Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni.

Ježíš vydal mocný hlas a vydechl naposled

Když bylo dvanáct hodin, nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachthani?“ to je v překladu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli: „Hleďte, volá Eliáše!“ Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít; říkal přítom: „Počkejte, chceme vidět, zdali ho Eliáš přijde sejmut!“ Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled.

Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů. Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že tak vydechl naposled, prohlásil: „Tento člověk byl opravdu syn Boží!“

Zpovzdálí také přihlížely (některé) ženy, mezi nimi Marie Magdalská, Marie, matka Jakuba Mladšího i Josefa, a Salome. Ty ho následovaly a sloužily mu už tehdy, když působil v Galileji - i mnoho jiných, které spolu s ním přišly do Jeruzaléma.

Josef přivalil před vchod do hrobky kámen.

Mezitím už nastal večer. Protože byl den příprav před sobotním svátkem, přišel vážený člen velerady Josef z Arimatie, který sám také očekával Boží království, a odvážně šel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že by už zemřel. Dal si proto zavolat setníka a ptal se ho, zdali je už mrtvý. Když mu to setník potvrdil, daroval Josefovi mrtvé tělo. Ten koupil lněné plátno, sňal tělo, zavinul ho do plátna a uložil do hrobky, která byla vytesána ve skále, a před vchod do hrobky přivalil kámen. Marie Magdalská a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl (Ježíš) položen.

EVANGELIUM Mk 14, 1-15, 47

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka.

Hledali příležitost, jak by se lstí zmocnili Ježíše a jak by ho připravili o život.

Bylo dva dny před velikonoce a svátky nekvašeného chleba. Velekněží a učitelé Zákona hledali příležitost, jak by se lstí zmocnili Ježíše a jak by ho připravili o život; říkali totiž: „Jenom ne o svátcích, aby nedošlo ke vzbouření lidu.“

Už napřed moje tělo pomazala k pohřbu.

Když byl Ježíš v Betánii v domě Šimona Malomocného, přišla k němu při jídle žena s alabastrovou nádobkou drahocenného oleje z pravého nardu, rozlomila nádobku a olej mu vylila na hlavu. Někteří to však těžce nesli a mezi sebou si říkali: „Nač došlo k takovému plýtvání tím olejem? Vždyť se ten olej mohl prodat za víc než tři sta denárů a dát je chudým.“ A zlobili se na ni.

Ježíš však řekl: Nechte ji! Proč jste na ni zlí? Dobrý skutek na mně vykonal. Vždyť chudé máte mezi sebou vždycky a můžete jim prokazovat dobrodiní, kdykoli chcete, mne však vždycky nemáte. Udělala, co mohla: už napřed moje tělo pomazala k pohřbu. Amen, pravím vám: Všude na celém světě, kde bude hlášáno evangelium, bude se na její památku vypravovat také o tom, co vykonal.

Slíbili Jidášovi Iškariotskému, že mu dají peníze.

Jidáš Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Jak to uslyšeli, zaradovali se, a slíbili, že mu dají peníze. Hledal tedy vhodnou příležitost, jak by ho zradil.

Kde je pro mě večeřadlo, v kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka?

První den o svátcích nekvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční beránek, zeptali se učedníci (Ježíše): „Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?“

Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města, a (tam) vás potká člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, v kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka?' On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátky a připravenou. Tam nám přichystejte večeři!“ Učedníci odešli, přišli do města a našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka.

Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.

Večer přišel Ježíš s Dvanácti. Když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“

Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého: „Jsem to snad já?“

Odpověděl jim: „Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“

To je mé tělo. To je má krev, (krev) smlouvy.

Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy: „Vezměte. To je mé tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: „**To je má krev, (krev) smlouvy, která se prolévá za všechny.** Amen, pravím vám: Už nikdy nebudu pít z plodu révy až do toho dne, kdy z nového (plodu) budu pít v Božím království.“